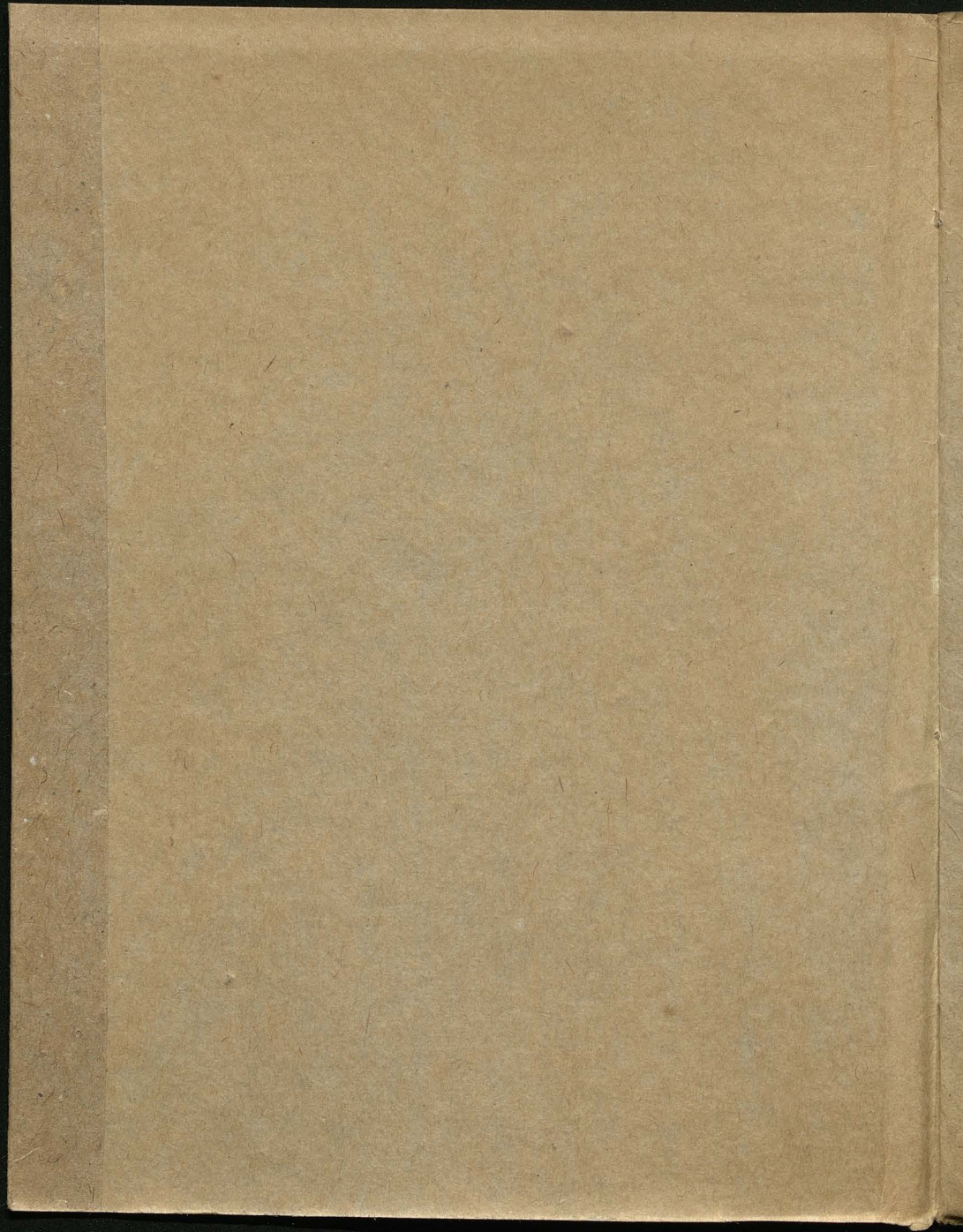
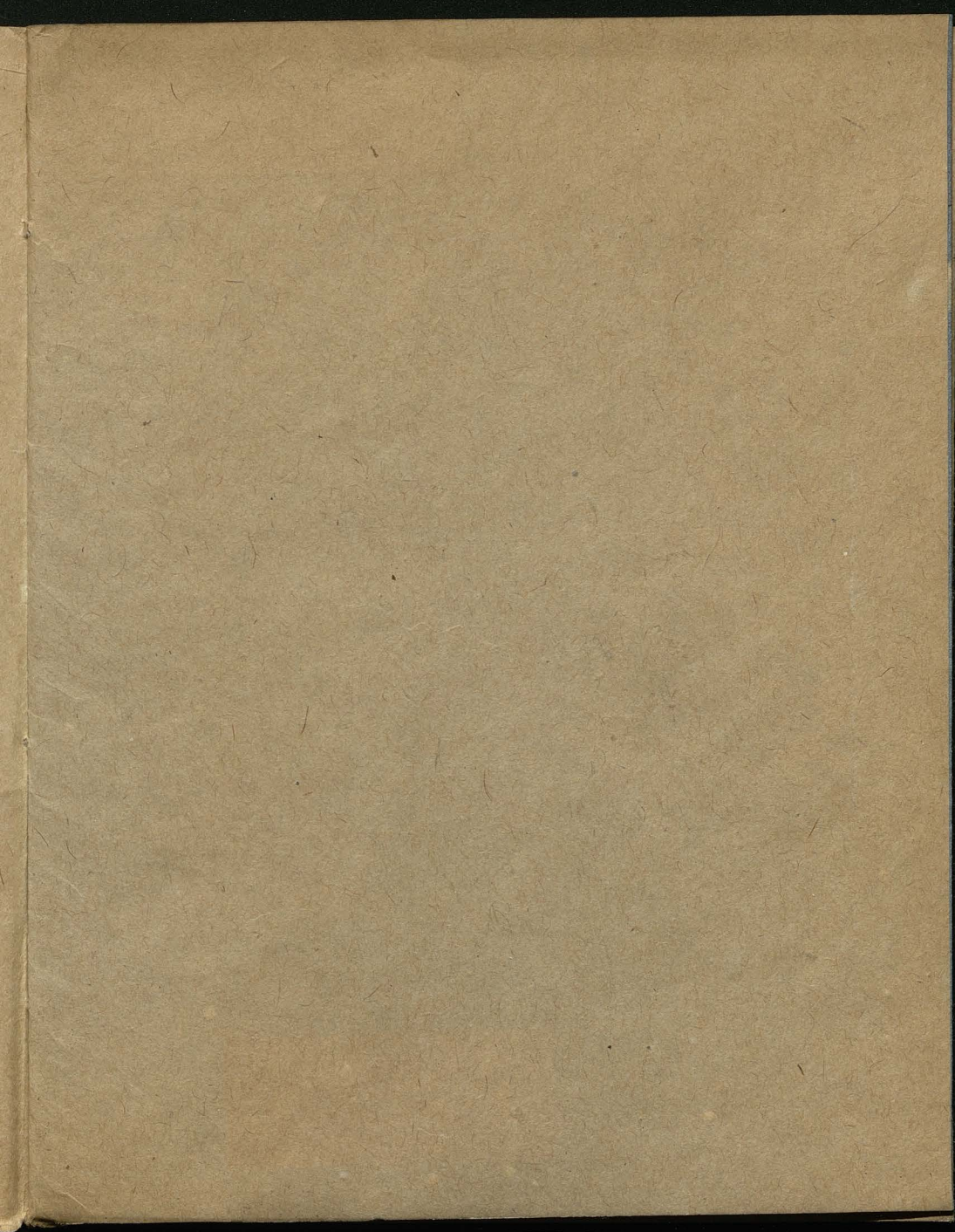

15618

Mög. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002318

15618

P

*Prizycki Stanislai: Quaestio de senten-
tia ferenda ex praesumptionibu*

2699 Pravy

QVÆSTIO

DE

SENTENTIA FERENDA
EX PRÆSUMPTIONIBVS,

⁂

STANISLAO ROZYCKI,

I. V. Doctore,

PROLOGO

IN FACVLTATE IVRIDICA,

Inclytæ Vniuersitatis.

ACADEMIÆ CRACOVIENSIS
obtinendo.

Publicè ad disputandum in Lectorio DD.

JVRECONSULTORVM

Proposita.

die xi. Decembris.

Anno Domini, M. DC. XLVII.

hhh.

IGNORANTIA IVDICIS
PLERVMQVE EST
CALAMITAS INNOCENTIS.

D. AVGVST:

de Civitate DEI, lib: 19. cap: 6.

15618 I

Q V Æ S T I O

ex Cap: Afferte.

EXT: DE PRÆSUMPTION:

junctâ L. fin.

C. DE PROBATION:

V. Iudex cuiuscunq; instantiæ, possit ex coniecturis, & præsumptionibus quibuscunq; ferre sententiam definitiuam: non solum absolutoriam, sed etiam condemnatoriam: nec duntaxat quoad poenam extraordinariam aut mediã, sed etiam ordinariam: in criminalibus quoque, & capitalibus, & extremi supplicij causis: nec nè?

CONCLUSIO I.

Cuiuscunque instantiæ Iudex, potest ferre sententiam definitiuam, ex præsumptione juris & de jure.

COROLLARIA.

1. Sententia lata ex præsumptione juris & de jure, transit in rem iudicatam.
2. Sed quibus casibus admittitur probatio contra præsumptionem juris & de jure; illis quoq; casibus retractabitur sententia prædicta.
3. Admittitur probatio ex notorio facti permanentis, contra præsumptionem juris & de jure.
4. Datur restitutio in integrum aduersus præsumptionem iuris & de iure, licet non detur appellatio.
5. Distinctio in præsumptionem legis & hominis, non est imaginaria.

CON.

CONCLUSIO II.

Non solum absolutoriam, sed condemnatoriam quoque sententiam; etiam in causis criminalibus, potest ferre Iudex, ex præsumptione juris & de jure.

COROLLARIA.

1. Falluntur illi, qui ex cap: nostro deducunt: posse Judicem ex præsumptionibus, solummodò condemnare ad restitutionem, non autem ad pœnam criminis.
2. Nec illa satis cauta doctrina, concludentium generaliter: ex præsumptionibus posse aliquem condemnari ad torturam, sed non ad criminis pœnam.
3. Tortura subiectus & non confessus, debet per Judicem absolui, ab observatione judicij.
4. Iterari non debet tortura, nisi novo accedente indicio.
5. Quod tortus & non confessus, nec convictus, ob solū Judicis periculū puniatur; iniquissimū est.

CONCLUSIO III.

In criminalibus, etiam capitalibus, etiam extremi supplicij causis, potest Iudex ex præsumptione juris & de jure, punire poenâ ordinariâ.

COROLLARIA.

1. *Non contemnenda antiquorum in foro Romano practicorum regula: non posse esse bonum Judicem, qui certâ suspicione non mouetur, in poenâ infligendâ: sed ad sensum conclusionis accommodanda.*
2. *Excusatio contra præsumptionem juris & de jure non admittitur.*
3. *Singulare est in criminalibus, quod probatio & per consequens præsumptio, per exceptionem infringatur: non item in civilibus.*
4. *Capitalis causa, est distincta à causa sanguinis.*
5. *Pœna approbata in genere, non autem in specie, frustra distinguitur.*

CONCLUSIO IV.

Ex præsumptione juris, debet Iudex condemnare ad pœnam ordinariam, sed non ex præsumptione hominis, nisi violentissimâ & indubitata.

COROLLARIA.

1. Suspiciones hominis vel legis, tantum abest ut sufficiant ad pœnam, ut etiam ad torturam non sufficiant.
2. Purgationes vulgares, reprobata à jure, locum in iudicio habere non debeat.
3. Sanguis ex cadavere occisi erumpens, ad præsentiam occisoris, duntaxat facit indicium ad ^{n ad} ~~sententiam~~ torturam.
4. Præsumptiones plures concurrentes, iunguntur in delictis difficilis probationis ex naturâ suâ, non tamen ad pœnam sanguinis.
5. In occultis ex naturâ suâ delictis, licet præsumptiones vehementes & violentæ plurimum valeant, debent tamen concludere de actu immediatè sequenti.

CONCLUSIO V.

Pœna delicti media, ex commensuratione solius probationis, non est infligenda.

COROLLARIA.

1. *Sententia Salamonis, de infante diuidendo, astruit mediam viam, in casibus de jure concessis.*
2. *In questione successionis hereditariae illius infantis, de quo contendebant duæ matres, non habuisset locum media via.*
3. *In questione iuris, recurrendum esse ad viam mediam, erronea doctrina.*
4. *In questione facti, non ad viam mediam, sed ad regulas probationum recurrere debet Iudex.*
5. *Tentativa sententia, ad finem veritatis indaganda, potest exemplo Salamonis per Judicem adhiberi.*

M A N T I S S A

in gratiam hospitem.

1. *Præsumptio ex probitate vite actoris, non debet infringere regulam communẽ. Actore non probante, reum esse absoluendum, concludentem.*
2. *Purgatio vulgaris, facta per uxorem Comitis Modinensis, coram Otthone Tertio, contra Augustam: fuit de iure singulari admissibilis.*

Sub felicibus Auspicijs,
Illustris & Admodū Reuerendi P. ac Magnifici,
D. IACOBI VITELLII,
S. Th. Doctoris, & Professoris,
Canonici Cracouienſis, & Vniuerſitatis Crac: Gener:
R E C T O R I S.

C R A C O V I Æ,
In Officina Christophori Schedelij, S. R. M. Typogr.
Anno Domini, 1647.

34.v.78.B.

